

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Anker Lau har været inde på det, være tale om at købe flere kul i Ruhr.

Men som det ærede medlem også selv sagde: mulighederne herfor er begrænsede, idet disse indkøb af kul og koks fra Ruhr sker på dollarbasis, i henhold til en dansk-vesttysk aftale, hvorefter eventuelle overskridelser skal dækkes ind med dollars. Det vil altså sige, at vore muligheder for at forøge vore indkøb væsentligt fra Ruhrområdet er meget små, idet som sagt et eventuelt underskud på samhandelen mellem Danmark og Vesttyskland skal betales med dollars, hvilket vi som bekendt har temmelig vanskeligt ved.

✶ Vor tredje hovedleverandør af udenlandsk brændsel er Polen. Med Polen har vi for tiden forhandlinger i gang, men man må her tage i betragtning, at også polske koks er steget i pris, målt i danske kroner, og de priser, polakkerne i øjeblikket forlanger af os, er væsentligt højere end de engelske priser, endog højere end priserne efter den engelske forhøjelse, og det gør jo ikke på forhånd den mulighed særlig tillokkende at omlægge indkøbene til Polen.

Hertil kommer, at man fra polsk side ikke er tilfreds med at modtage danske varer som betaling, men også ønsker sterling, ja, oven i købet dollars. Man vil altså se, at omlægningsmulighederne er relativt små.

✶ Hvad angår den samlede forsyning med brændsel, tilsigter man stadigvæk fra regeringens side at få så store brændselsmængder ført til landet, at brændselsrationeringen kan falde væk med dette brændselsårs udløb eller i hvert fald inden næste brændselsårs begyndelse. Spørgsmålet er, om vi kan nå at få så store kvanta, og det kan man naturligvis ikke vide i dag, da vi hverken har de engelske kontrakter eller den dansk-polske aftale i orden. Men, som sagt, vi stræber efter det, stiller os stadig som mål at få sikret os så meget udenlandsk brændsel, at rationeringen kan falde væk, når dette brændselsår slutter, eller i hvert fald inden det næste begynder.

Hvis vi ikke når dette mål, må vi — på samme måde som hidtil — falde tilbage på det indenlandske brændsel, på den indenlandske brændselsproduktion. I denne forbindelse kan jeg oplyse, at vi, for så vidt angår den vinter, ved hvis begyndelse vi nu står, har et lager af brunkul på, jeg tror omkring en halv million tons, som altså vil kunne sættes ind, hvis der skulle blive vanskeligheder i denne vinter; og en fortsat produktion af danske brunkul foregår jo stadig. Så meget kan jeg svare det ærede

medlem hr. Anker Lau vedrørende kulene.

I anledning af de spørgsmål, det ærede medlem hr. Anker Lau iøvrigt har stillet i sin forespørgsel, og i anledning af de problemer, det ærede medlem hr. Tholstrup har rejst i retsforbundets forespørgsel, skal jeg også tillade mig at gøre et par bemærkninger.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at efter devalueringen har prisrelationen i udenrigshandelen — og især i samhandelen med England — udviklet sig på en måde, der er til ugunst for Danmark. Dette skyldes ikke den danske devaluering, men skyldes den engelske devaluering. Selvom Danmark ikke havde fulgt sterling, ville nøjagtig de samme ugunstige tendenser have gjort sig gældende. Vi kunne altså ikke være sluppet uden om disse ubehageligheder ved at have ladet være med at følge sterling. Man må tværtimod gå ud fra, at forholdene i så fald ville være blevet endnu langt alvorligere for dansk erhvervsliv.

Det ærede medlem hr. Anker Lau anslog forringelsen i samhandelsforholdet, i bytteforholdet overfor England til for et helt år at andrage 200—300 mill. kr. Jeg tror, det er rigtigt, at tallene kommer til at ligge deromkring — den endelige opgørelse er endnu ikke helt færdig. De kulproblemer og kulprisproblemer, jeg lige har behandlet, er naturligvis kun en del af hele dette spørgsmål — og endda kun en lille del af det. Det skal være sagt så klart, som det overhovedet kan siges, at selvom vi under de forhandlinger, der i næste uge skal føres i London, får de kulprisstigninger, som vi må anse for uberettigede, redresseret, er vort mellemværende med England ikke ude af verden af den grund; der vil stadigvæk være spørgsmål, vi ønsker at rejse i en forhandling, der vil stadig være ønsket og krav, som vi fra dansk side har at fremsætte.

Disse problemer har netop i går været behandlet på et møde mellem regeringen og hovederhvervenes repræsentanter og er senere blevet forelagt det udenrigspolitiske nævn. Efter denne drøftelse har regeringen besluttet overfor England at fremsætte krav om, at forhandlingerne fremskyndes mest muligt, således at de, så vidt gørligt, kan finde sted allerede i december måned, og forhandlingerne må naturligvis foregå under henvisning til den revisionsklausul, som det ærede medlem hr. Tholstrup nævnte.

Derefter er spørgsmålet, hvilke retningslinier disse forhandlinger skal følge. Hvilket